

gh'è 'n àlbera sgaùsa
via 'n lòngha 'l rìo che sgrìfa
e 'n qoei sò braci séchi
par quòasi fenì 'l viaç

sui rami na cioìta
a cantàrghe la corona
coi òci sõi davèrti
sgrìsol de lònghe nòt

la Fèršena rabiósa
ghe dà l'àqoa santèl
e i sgóì de föie gialde
par fiori al sò destìn

vardando 'n mèz ai saši
la ciòca 'ncor la spénge
dói gème su 'n na pòla
le sò raìs che scàlza

ciùta 'n schiràt spavènt
vardando l'arbol strac'
pòlsa par na pavèla
color de arcobalén

domàn creserà 'n ram
benèl de vita növa
vesìna al témbel roš
giàga del cant dei merli

Giuliano